

Møde med Frie Skolers Lærerforening og Danmarks Private Skoler

Referat udarbejdet af: leal
Mødedato: 2. juni 2017 Institution/organisation: Frie Skolers Lærerforening og Danmarks Private Skoler - grundskoler og gymnasier Mødedeltagere: Uffe Rostrup, Frie Skolers Lærerforening, Karsten Suhr, Danmarks Private Skoler - grundskoler og gymnasier, Heidi Vester, skoleleder Roskilde private Realskole (350 børn). Fra Ledelseskommisionen deltog Allan Søgaard Larsen og Marianne Thyrring
Referat
<p>Fokus for mødet var forskelle i ledelsesparadigmet i henholdsvis privat og offentlig skole. Følgende blev drøftet:</p> <ul style="list-style-type: none">• Hvad betyder det, at man er indlejret i en politisk sammenhæng?• Hvad betyder forskelle i organiseringen og forskellen på at kunne spille fallit (folkeskole) og gå fallit (privatskole)?• Forskellen mellem kommunen og bestyrelsen som arbejdsgiver?• Hvorfor er politikerne tilstede i skolegården – og ikke kun i byrådssalen?• Hvor henter ledere og medarbejdere deres identitet og rationaler? <p>Udgangspunktet var deltageres mangeårige erfaring i både offentlig og privat regi.</p> <p>Vigtige pointer fra drøftelsen handlede i høj grad om ledelsesrum, mulighederne for at tage lederrollen på sig og om udvikling af det faglige arbejde på skolerne.</p> <p>Kommunale dagsordener og politiske spil betyder store forskelle i den måde skolerne drives på i det kommunale, og det er krævende for den offentlige skoleleder at agere i. Når folkeskoleloven, politikerne og forvaltningen har udstukket rammerne er der ikke meget handlerum tilbage til den enkelte skoleleder. En naturlig følge er, at man som leder heller ikke har tilstrækkelig tid til at udføre pædagogisk ledelse. Denne opstår oftest på baggrund af forældreklager.</p> <p>Den private skoleleder oplever større ensomhed i jobbet, men har større frihed til at træffe beslutninger på egen organisations vegne. Han/hun kan til gengæld ikke trække på forvaltningens ekspertviden og bruger derfor tid på mange forskellige opgaver. Forkerte beslutninger af fx økonomisk karakter kan her have fatale konsekvenser.</p>

Et grundvilkår i den private skole er, at det er børnenes og forældrenes skole, man har sin eksistensberettigelse på markedsvilkår – ingen kunder, ingen skole. Derfor er lederes og medarbejderes identitet tæt knyttet til skolen som organisation, og det opleves som lettere at forandre praksis for faglighed og undervisnings-tilrettelæggelse uden identitetstab for lærerne.

Fremadrettet er der brug for at holde fokus på at frisætte lærerne til at være fagprofessionelle i både offentligt og privat regi, skrue ned for de utrolig mange initiativer fra centralt hold, som især præger Folkeskolen, og helt generelt basere sig mere på evidens og udvikling af kvalitet fremfor fagkamp og styring. Ledelsesopgaven bliver i højere grad at stå bag læreren, som bliver eksponeret og ofte kritiseret i det offentlige rum.

Pointer fra mødedeltagerne til Ledelseskommisionens videre arbejde

- Offentlige skoleledere har ikke mulighed for at fokusere tilstrækkeligt på at bedrive pædagogisk ledelse i egen organisation, fordi kommunale dagsordener og politiske spil tager for meget af deres tid.
- Økonomien styres ikke af skolelederne i folkeskolen – ej heller af politikerne, som bare forvalter en ramme. Det sætter grænser for ledelsesrum, mens skolelederne i det private træffer beslutninger i samarbejde med bestyrelsen.
- I det private har man accepteret som et grundvilkår, at det er forældrenes og elevernes skole – ikke lærernes! Det giver et helt andet udgangspunkt, at rammen er sat fra starten.
- Dokumentationskrav er ikke problem i det private. Enten er man bedre til at skabe mening, eller også er der kun den dokumentation, der er relevant i forhold til løsning af kerneopgaven.
- Der er ekstremt mange initiativer i gang på skoleområdet, og i det offentlige får man ikke arbejdet ordentligt med det, men krydser af i tjeklisten, når man fx har holdt et møde om initiativet.
- Der er en offerkultur og en identitetskrise blandt lærerne i den offentlige skole, som står i vejen for at arbejde med forandringer og føle stolthed.
- Folkeskolereformen var/er en politisk kampplads, og resultatet er, at mange lærere føler, at de tabte – på arbejdsgiverside var der en oplevelse af, at DLF ikke har hjulpet medlemmerne med at komme videre.
- Det har skabt mening og forståelse blandt medarbejderne i det private, at man har kunnet tale lokalt inden beslutning om, hvordan man ville udmønte reformen – og mange skoler har valgt kun at indføre dele af reformen.